

Regina Krónika

www.reginamundi.hu

XI. évfolyam 6. szám

2010. június 6.

« A veszprémi Regina Mundi Plébánia ingyenes havilapja »

Úrnapja

A Szentháromság vasárnapját követő csütörtököt az egyház annak a titoknak ünneplésére szenteli, hogy a kenyér és bor külső színe alatt Jézus Krisztusnak, az Isten-embernek teste és vére, istensége és embersége, valójában, igazán és lényegileg van jelen. (Magyarországon az ünnepet ez idő szerint a rákövetkező vasárnap tartjuk.) Krisztus maga adta tudtul kívánságát egy látomásban Lüttichi Szent Juliannának, hogy szeretetének e titkát egyházi ünnepel is dicsőítsék. IV. Orbán pápa 1264-ben rendelte el ezt az ünnepet, s az ő megbízásából Aquinói Szent Tamás írta meg a liturgikus szövegeket és a nap csodálatos szekvenciáját, a Lauda Sion-t.

Az Oltáriszentség alapítása Nagycsütörtökön történt. Minthogy azonban akkor Krisztus húsvéti misztériumának sokszoros ajándéka között oszlik meg figyelmünk, s az ünnep fényét már az Úr szenvedése árnyékolja, a húsvéti idő lejártával, szintén csütörtöki napon, az egyház külön ünnepel ad hálát ezért az ajándékért, s kéri az eucharisztikus Jézus Krisztus áldásait minden hívő életére.

A mai naptárreform az ünnephez hozzákapcsolta a IX. Piusz pápa által 1849-ben bevezetett Jézus szent vére ünnepét (eddig július 1-jén volt a naptárban). Így az egy misztériumot jelentő ünnep így hangzik: Krisztus szent testének és vérének ünnepe.

Az úrnap körmenet eredetileg az egész lakóhelyet körbejárta monstrenciával, s a település négy sarkánál, a négy világtáj felé fordulva hangzott el egy-egy evangéliumi szakasz, majd követte ezt az áldás. Ma a templom közelében halad a körmenet, melyet

négy stáció, megállás szakít félbe. Ezen az Oltáriszentségről szóló evangéliumi szakaszok, ehhez kapcsolódó könyörgések hangzanak el, majd a szentségi áldás mintegy a település minden irányába kisugározza Krisztus jóságát. A körmenetre elsősorban az oltáriszentségi himnuszok vannak előírva, de más alkalmas szentségi énekek is vehetők. A templomba viszaérkezve Te Deumot éneklünk.

Simon András: Megváltó jelenlét

Már az ősegyházban nagy tisztelet övezte az eucharisziát, az oltáriszentséget, akár a vértanúság vállalásáig. Az első századtól szokás volt a betegek számára – akik nem vehettek részt a szentmisén – megőrizni és elvinni az oltáriszentséget. A szentséglátogatás és szentségimádás ma ismert formája később alakult ki. A nagycsütörtöki eseményeket a feltámadás fényében jelenbe hozó valóság a szentmise áldozati része: az „átváltoztatástól” kezdve Jézus teste és vére jelen van a kenyér és a bor „színeiben”. Ez a jelenlét megmarad, ezért őrzik a szent ostyát a Tabernakulumban, és az örökmécs jelzi, hogy Jézus itt van velünk.

Úrnapja, mint a kenyér és bor kiváltságos, piros betűs ünnepe, a XII.

századi eucharisztia-kultusszal áll kapcsolatban, mely Jézus eucharisztikus jelenlétét hangsúlyozza. Ünneplésének igénye az 1263-ban történt híres bolsenai eucharisztikus csodához kapcsolódik. Az Apostolfejedelem sírjához zarándokló cseh pap nem mesze Rómától szentmisét mutatott be a bolsenai Szent Krisztina templomban. Az átváltoztatás pillanatában kétségek gyötörték afelől, hogy a kenyér és a bor valóban Krisztus testévé és vérévé válik-e. Ekkor a pap megdöbbenve vette észre, hogy a megtört ostyából vércseppek hullottak a korporáléra. A nagy tisztelettel körülvevett ereklyét 1264. június 19-én átvitték Orvietoba, abba a városba, ahol éppen IV. Orbán pápa tartózkodott. A Nagy Szent Gergely pápa miséjéről szóló ismert hagyomány, aki az átváltoztatáskor a szenvedő Krisztust látta, a bolsenai eucharisztikus csoda és Szent Julianna lüttichi apáca látomása is megfogalmazta a hiányt: legyen kiemelt napja az eucharisziának. IV. Orbán pápa 1264. szeptember 8-án kelt Transiturus bullával hirdette ki a pünkösöd nyolcadát követő első csütörtökre kitűzött Úrnapja ünnepet. Gyors elterjedésben az 1300. évi római jubileumi szentév zarándokainak jelentős szerepe volt: egész Európába szétvitték.

Szintén Orbán pápa bízta meg Aquinói Szent Tamást az ünnep miséjének és zsolozsmájának összeállításával. Ezek közül az ünnep szekvenciái és körmeneti énekei a középkori himnuszoktól a legmivesebb alkotásai. Babits Mihály és Sík Sándor fordításában váltak ismertté magyar nyelvtérleten.

Úrnapja magyarországi ünneplésének első említései Corporis Christi néven: 1271. - Kolozsvár, 1301. - Nagyszében; 1313. - Nagyvárad.

www.katolikus.hu

A hónap szentje: Az esőcsináló szent

A hónap szentje: Az esőcsináló szent Június 8-a Noyoni Szent Medárd püspök ünnepnapja. A népi időjósítás jól ismeri az esőcsináló Medárdot: a mondaszerint, ha Medárd napján esik az eső, még negyven napig esni fog.

Medárd 470 körül született az észak-franciaországi Salencyban. Apja előkelő frank nemes volt, talán annak a 3000-nek egyike, akik 496-ban Chlodvig királyukkal együtt keresztvíz alá hajtották fejüket. Medárd édesanyja a legyőzött gallok dúsgazdag és mélyen vallásos ivadéka. Medárd már gyermekként a szegények istápolója volt. Egyik alkalommal az útszélén kuporgó, teljesen lerongyolódott, vak koldusnak adta a köpenyét.

Tanulmányai befejeztével Alomer vermandi püspök fölvette Medárdot az Isten szolgálói közé s áldozópappá szentelte. Amikor 530-ban megüresedett a vermandi püspöki szék, a pap-

ság és a nép egyhangú kívánságára ő lett Picardia tartomány püspöke. Az a Szent Remigius érsek tette fejére a mitrát, aki 34 évvel korábban megkeresztelte Clodwigot, az első frank királyt. Miután püspöki székhelyét a nagy népvándorlás egyik hullámaként érkező hunok és vandálok kifosztották és földúlták, Medárd kénytelen volt áttenni székhelyét a magas várfalakkal körülvett Noyonba. Amikor 532-ben a szomszédos tournai-i egyházmegye püspöke, a később szentté avatott Eleutherius vértanúhalált szenvedett, a hívek Medárdot szerették volna püspöküknek. Remig érsek örömet tett eleget kérésüknek.

Medárd fáradtságot nem ismerve járta be tágas egyházmegyéjét. Ahol csak tehette, hirdette az Úr ígését és irtotta a pogány erkölcsöket. Ekkortájt a nomád élethez szokott frankoknak még nem igen volt érzékük a ma-

gántulajdon iránt, emiatt a püspöknek igencsak meggyűlt a baja a tolvajokkal. Ám ő minden alkalommal megbocsátott a vétkesnek, hiszen az Úr imájában is ez áll: „Bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek.”

Tours-i Szent Gergely, a frankok neves történetírója ekképpen öröközte meg krónikájában az 560 körül elhunyt szentéletű püspök személyét: „Chlotár király idejében halt meg az Úr szentje, a kiváló és jámbor Medárd, miután erényekkel ékes életének pályáját megfutotta. A király a legnagyobb tisztelettel temetette el Suession nevű székhelyén és sírja fölé bazilikát emeltetett, amelyet fia Sigibert fejezett be és szerelt föl. Sírján széttört bilincsek és foglyok szétpattant láncait láttuk, amelyeket csodatevő erejének emlékére a mai napig ott őriznek.”

www.katolikus.hu

Elsőáldozás

A város utcáit nem ragyogta be a fény ezen a rendkívül hideg, viharos napon, a gyermekek lelkét, akik először járultak szentáldozáshoz a Simonyi és a Botev általános iskolából, annál inkább.

Dezső atya kedves, üdvözlő szavai szerint elérkezett az a nagy nap, melyre oly régóta vártak, melyre már tulajdonképpen a tanév eleje óta készültek a hittanórákon. Az előző hetek során alaposan felkészültek tudásban, megismerték Jézust, akivel ma először egyesülhetnek, lelküket a szentgyónásban megtisztították, hogy méltón fogadják be Őt. Most úgy ültek a padokban, fehér ruhácskáikban, mint a kis angyalkák, mert ezen a napon Jézus beköltözik szívükbe, a következő időszakban rajtuk múlik, hogy velük is maradjon.

Most már tudatosan, háttározottan, égő gyertyával a kezükben megerősítették azt a

keresztvási fogadalmat, amelyet kisgyermekként a szüleik és a keresztzüleik tettek a nevükben. Ettől a naptól úgy kell élniük otthon, iskolában, barátaitok körében, mindenhol, hogy lássák azt, hogy ők keresztények, s hogy így élni érdemesebb.

Nagyon fontos, hogy imádkozzanak azért, hogy Jézus ezentúl mindig náluk maradjon a mind gyakoribb szentáldozás által, és ők egyre jobb keresztények legyenek.

Demény Anna

Angolkisasszonyok évfordulója

150 évvel ezelőtt alapította Ranolder János püspök a veszprémi Angolkisasszonyok „Sancta Maria” Intézetét, mivel fontosnak tartotta, hogy otthon teremtsen egyházmegyéjében a nőnevelésnek.

A jelenlegi Regina Mundi-templom és a köré épült zárda 1860 augusztusában lett készen, ekkor szentelte fel az alapító püspök a kápolnát és az intézetet.

Knáb Judit CJ, tartományfőnök, ezekkel a szavakkal kezdte a szentmise előtti beszédét, amelyben a fontosabb állomásokat kiemelve, eljutott a rend életének fontosabb mozzanataihoz, a szétszórathoz, majd a rendszerváltás utáni újrakezdéshez.

Kiemelte Molnár Edit nővér tevékenységét, aki 1992-ben nemcsak a veszprémi Házat nyitotta meg újra, hanem keresztény általános iskola

megszervezésén is sokat fáradozott, haláláig annak lelki igazgatója volt. Az ünnepi szentmisét követően az ő emléktábláját, valamint a rendház történetét illusztráló képeket helyezték el a rendház folyosóján. A Regina Krónika mellékletként megjelentettek egy képes beszámolót is az Intézet történetéről.

Az ünnepség a Szilágyi Keresztény Általános iskolában folytatódott, ahol agapé és vetített képes előadások várták az egykori növendékeket és az érdeklődőket.

Szöveg és fotó: Demény Anna

Napközis tábor

Kedves Szülők!

A nyári szünet első hetében (június 21–25.) napközis táborral szeretnénk az Önök segítségére lenni gyermekeik elhelyezését, felügyeletét illetően, azzal a szándékkal, hogy hittanos gyermekeik számára lehetővé tegyük a szabadidő hasznos eltöltését és a közösségi élmény érzését.

A programot a következő módon tervezzük:

- Gyülekező minden reggel 8 órakor a plébánián.
- A napot játékkal, túrázással, rossz idő esetén kézműves foglalkozá-

sokkal, egyéb játékokkal, könyvtárlátogatással töltjük.

Terveink között szerepel:

Veszprém: bazilika, Gizella Királyné Múzeum megtekintése; Állatkert, Gulya-domb

Kislőd: a Sobri Jóska Kalandpark meglátogatása

Bakonybél: monostor megtekintése; Kirándulás **Kapolcsra** Játék a **plébánián**, a **Davidikum kertjében**, számháború.

- A programokat a gyerekek életkorának és létszámának megfelelően szervezzük meg.
- Ebéd tarisznyából. (Mindenki az otthonról hozott szendvicset fo-

gyasztja – egy nap ebéd a Hungária étteremben.)

- A gyerekeket du. 3–5 óra között lehet majd hazavinni programtól és igénytől függően.
- Várható költség: 3.000–3.500 Ft.

Amennyiben a programok elnyerték tetszésüket és szeretnék igénybe venni segítségünket, akkor kérjük, hogy ezt legkésőbb **június 6-ig** jelezzék a hitoktatóknak, illetve a plébánián vagy a sekrestyében. Előreláthatólag a tanévzáró szentmise, a „TE DEUM” után várjuk majd megbeszélésre az érdeklődő gyerekeket és szülőket.

A jelentkezés reményében,
Tisztelettel és üdvözléssel:

Dezső atya és a hitoktatók

Zarándokút Torinóba

A Regina Mundi-Plébánia zarándokutat szervezett a torinói lepel (Santa Sindone) megtekintésére. Április 28-án reggel indultunk autóbusszal Veszprémből, az uticélhoz méltóan nagyszerű, vidám, napsütéses időben, amely egész utunkat végigkísérte.

Utunk első stációja Visintiniben volt, az első világháborúban hősi halált halt magyar katonák emlékére emelt Magyar Kápolnában (Capella Ungherese). Imádkoztunk a hősi halottak lelki üdvéért, és énekeltek a Himnuszt.

Késő délután megérkeztünk szálláshelyünkre, Mestrébe, a Szalézi Intézetbe (Istituto Salesiano). Az intézet egy szép, modern épületkomplexum, amely Don Bosco szellemiségében működik. Örömmel tudtuk meg, hogy az intézet kápolnájában Dezső atya szentmiséjén vehetünk részt. Felémelő érzés volt, hogy a nem túl valóságos életterünkől néhány órai utazás után megtapasztalhattuk a vallásos lét „mindennapiságát” – azt, hogy olyan országban vagyunk, ahol természetes a hit, feszület van a hivatalos helyiségek falain, az intézet növendékei „salve” köszöntéssel előre köszönnek a betérő idegennek. Szállásunk szép, szállodai színvonalat nyújtó kétágyas szobákban volt.

Másnap Veronán keresztül Torinóba indultunk. Veronában felkerestük az Amfiteátrumot és a Capulet-házat. Tovább haladva, a Garda tónál, Sirmioneban sétáltunk, gyönyörködünk a hegyek által körbezárt, kristálytisza vizű tóban.

Délután érkeztünk Torinóba, ahol csatlakoztunk a Szent Lepel megtekintésére sorban állókhoz. Hosszú, kétórás sor kígyózott, amely megfelelő felkészülésre adott lehetőséget arra a kegyelmi érzésre, amely az embert a Szent Lepel előtt eltöltötte. Krisztus Urunk temetési leplét a Keresztelő Szent János katedrálisban (La Cattedrale torinese di San Giovanni Battista) őrzik.

Éjjel 11-kor érkeztünk szálláshelyünkre, a Torino közelében, festői hegyek közt fekvő Mezenilében lévő Suore Immacolatine apáca kolostorba. Késő éjszakai érkezésünk ellen-

re örömteli, mosolygós fogadtatásban volt részünk, így mi sem éreztünk már fáradságot. Finom vacsoránkat a kedves, idős apácák szolgálták fel. Jelenlétük, kedvességük és csupán a látásuk is megható, felejthetetlen élmény volt számunkra. Reggel szentmisén vettünk részt, melyet Dezső atya celebrált a kolostor kápolnájában. Mindannyiunk sajnálatára tovább kellett indulnunk erről a csodálatos helyről, ahol az ember közelebb érezte magát az égiekhez.

Milánóba indultunk a Dóm megtekintésére. A Milánói Dómnak sem a külső, sem a belső leírására nem lehet vállalkozni. Ezt az alkotást röviden csak úgy lehet jellemezni, hogy Isten dicsőségére az emberi alkotóképesség határtalan magasságokban tud szárnyalni.

Délutáni programunkban a busz meghibásodása miatt változás történt, de legalább egy kis városnézésben volt részünk. Estére Mestrébe, korábbi szálláshelyünkre érkeztünk.

Másnap reggel Padovába indultunk a Szent Antal-Bazilikába (Basilica di Sant' Antonio). Erről az épületről ugyancsak elmondható, hogy nem lehet megkísérelni a leírását. Az emberi szó kevés ennek az alkotásnak a hű ismertetésére. Itt Szent Antal szarkofágját kézzel fogható valóságban láthattuk, tapinthatuk. Nagy örömmel szolgált, hogy Dezső atya a zarándokok részére fenntartott kápolnában misézhetett, és ezen részt vehettünk. A hely szelleme megsokszorozta azt a kegyelmi érzést, amely egész utunkat végigkísérte.

Padovából hazafelé útba ejtettük Triesztben, a Habsburg Miksa főherceg által építtetett Miramare kastélyt. A kastély gyönyörű külső-belső környezetével, eredeti berendezési tárgyaival méltó utolsó állomása volt felejthetetlen utunknak.

Hálás köszönet a szervezők fáradozásaiért.

Tóth János

Fotók: Fortunák Gyula

Uram, a Te arcodat akarom keresni!

Giuseppe Giberti prelátus elmékedése a 27. zsoltár alapján

A torinói prelátus elmékedésében felidéri az ószövetségi Izrael földjén élő zsoltárost, akinek szívét a félelem és eltévelyedés marcangolja. Nagy bizalommal van az üdvözítő Isten iránt, de élete most drámai fordulóponthoz érkezett. Végtelen aggodalmában, imájában önmagával, de mindenekelőtt az Úrral folytat párbeszédet. Így születik meg a 27. zsoltár, melynek kétségbeesett fohása az Isten arcát, tekintetét keresi. „Uram, a Te arcodat akarom keresni, ne rejtse el előlem arcodat!”

A zsoltárost bizonyos fokig Jézus egyfajta előfutárának tekinthetjük, amennyiben Jézus is megtapasztalta a kétségbe esett magányt, és ez rendkívül kemény próbára tette fiúi érzelmeit. Soha nem érthetjük meg igazán, mennyire szenvedett Jézus, amikor látnia kellett, hogy a gonosz erői egyre jobban felülkerekednek. Ennek ellenére, szüntelenül teljesítenie kellett az Atya akaratát, aki pedig titokzatos csendbe, hallgatásba burkolózott. Jézus története után a miénk soha nem lehet olyan fájdalmas, hogy ne tudjunk megnyílni a bizalomnak.

Jézus megmutatja, hogy testvérünk, mert hozzánk hasonlóan szenved. Egyben önmaga Isten válasza a mi egyedüllétünkre. Isten, Jézusban hallgatta meg az ősi könyörgést: ne rejtse el előlem arcodat. Amióta Jézus belépett az emberi történelembe, Isten arcának keresése új irányt vett. Jézus arca, Isten emberi arca, amely lehetővé teszi, hogy az ember kevésbé érezze magát magányosan. A kolosszeiekhez írt levélben olvassuk Jézus egy sajátos meghatározását: ő a láthatatlan Isten képmása. A zsidókhoz írt levél pedig megállapítja: Jézus, Isten dicsőségének kisugárzása és lényének képmása.

Minden esetben ilyen képekről van szó, amelyek egy kimondhatatlan valósághoz próbálnak közelíteni. Jézus és az Atya között rendkívüli szoros kötelék áll fenn, amelynek következtében, ha valaki Jézus mellé áll,

kapcsolatba kerül az Atya láthatatlan valóságával is. Ádám volt az első minden teremtmény között, aki a leginkább hasonlított Istenhez. A Teremtés Könyve szerint, Isten megteremtette az embert saját képmására. Ez meg sokkal inkább lehet igaz Krisztusra. Aki a Fiút nézi, megtalálja benne az Atya dicsőséges ragyogásának valóságát. Mondhatjuk, hogy, aki Jézus arcát nézi, Isten arcát látja. Ahogy ezt János evangélium állítja: „Aki engem lát, látja az Atyát is” – válaszolja Jézus Fülöp apostolnak, aki kéri, hogy mutassa meg neki az Urat.

Hatalmas tömegek látták Jézus arcát. Sokakra tett mély benyomást, egyeseknek egész életére hatással volt. Az azóta eltelt hosszú történelmi időszakban mindig erőteljesen élt a hívőkben a vágy, hogy láthassák ezt az arcot, annak ellenére, hogy Jézus megkérte Mária Magdolnát, ne érintse meg megdicsőült testét, ne tartsa vissza küldetése teljesítésében. Tamás apostolnak pedig ezt mondta: „Boldogok, akik nem látnak, mégis hisznek.” A hívő, aki a torinói halotti lepel elé áll, szintén magában hordozza ezt a vágyat. Tudja, hogy a lenvászon látható kép és Jézus szenvedésének evangéliumi elbeszélése között rend-

kívüli és titokzatos egybeesés áll fenn, bár nem lehet biztosan meghatározni a kép eredetét. Milyen meglepetést okoz azonban, ha rápillantunk arra az arcra, amely úgy tűnik, hogy Izaiás ősi próféciját váltja valóra.

Megvetett volt, utolsó az emberek között, a fájdalmak férfija, aki tudta, mi a szenvedés; olyan, aki elől iszonyattal eltakarjuk arcunkat. Igen, a mi bűneinkért szűrték át, a mi gonoszságunkért törték össze, a mi békességünkért érte utol a büntetés, az ő sebei szereztek nekünk gyógyulást. Vajon Isten kinyilatkoztatott arcáról van-e szó? Mindenképpen kiegyensúlyozott, békés arc, amelynek halálában is szép és nemes vonásai vannak.

Spontán tör fel bennünk a fohász: Add meg, hogy elfogadjuk ezt az arcot, a rettenetes szenvedés vonásaiban, hogy méltók lehessünk majd, dicsőségnek csodálatára is. Adj bátorságot, hogy arcodat szemlélve leküzdjük minden félelmünket, követve példádát. Minden szenvedésünk találjon vigaszra a Te arcodban, amely a legmagasztosabb béke kifejezése. Add, hogy minden alkalommal felismerjük arcodat számtalan testvérünk szenvedésében, akik kiváltságosan a Te képmásaid, Krisztus arcának arcai.

**2010. június 19-én, szombaton 10 órakor
a celldömölki Kegyetemplomban
megemlékező szentmisét mutatunk be**

**Tóth Gyula
plébános emlékére,
pappá szentelésének 28. évfordulóján.**

A szentmise után a helybéli temetőben
Gyula atya síremlékének megáldása is megtörténik.

*Szeretettel várjuk közös imádkozásra mindazokat,
akik tisztelték és szerették, híveket, barátokat,
tanítványokat, osztálytársakat.*

Bérmálás 2010 májusában

Ajándékot kapunk a bérmáláskor Istentől! Nem is akármilyet: a Szentlélek ajándékának jelét – jelentette ki Márfi Gyula érsek atya a Szent László-tempomban összegyűlt híveknek pünkösd hétfőn.

Erre a rendkívüli ajándékra A Szent László, a Regina Mundi Egyházközség és a Szilágyi-iskola hittanosai, valamint a felnőtt katekézisben részt vevők várokoztak nyitott, befogadó lélekkel.

Az érsek atya a továbbiakban az Istentől kapott ajándékaink különleges voltára hívta fel a figyelmet. Karácsonykor nem tárgyakat, hanem azoknál sokkal

értékesebbet: emberként megtestesült saját fiát adta nekünk, húsvétkor őt áldozta fel értünk, a mi üdvösségünk, örök életünk elnyeréséért, most pedig, pünkösdkor, a Szentlelket küldte el nekünk.

Meg kell értenünk, hogy ezt a példát nekünk is követnünk kell. Ne tárgyakkal halmozzuk el egymást, hanem magunkat adjuk azoknak, akiket szeretünk. Szülő a gyermektől, házastársak egymástól nem sajnálhatják az egymásra fordított időt, mert ez a legnagyobb ajándék, ha meghallgatjuk egymást, gondoskodunk egymásról, jelen vagyunk, amikor szükség van ránk.

Tanárok, hitoktatók, papok, teyük fel magunknak a kérdést: ajándék vagyok-e a rám bízottak számára?

Végül az Érsek atya mindnyájunk nevében köszönetet mondott mindenkinek, aki a bérmálkozók felkészítésében részt vállalt, és áldását adta a hívekre.

Demény Anna

Jézus Szentséges Szívének ünnepe

Jézus Szívének, irgalmas szeretetének tisztelete szellemében, tartalmában olyan régi, mint maga az egyház. Külös formáját azonban Szent Gertrúd, a lánglelkű bencés apáca alapította meg a 13. században. Miután sokan voltak még buzgó apostolai e kultusznak (Szent Mechild, Eudes Szent János, Szalézi Szent Ferenc, a 16. századi alapítású jezsuita rend és lelkisége), az Úr Jézus 1675. június 16-án Alacoque Szent Margitnak egy látomásban ki-

nyilvánította azt a kívánságát, hogy e titoknak külön ünnepet szenteljenek. 1765-ben XIII. Kelemen pápa hagyta jóvá ezt az ünnepet, majd 1856-ban IX. Piusz pápa az egész egyházban bevezette, hogy e tisztelet gyógyszer legyen a 19. századi vallási lanyhulás, elhidegülés ellen. Az ünnep ma is a buzgóság élesztője, védelem minden olyan áramlat ellen, mely a vallásból az érzelmet kiküszöbölve, azt pusztán világnézetté formálná. Bár legújabb

ünnepeink közül való, lényegében mégis azt a szeretetet ünnepli, melyet Krisztus húsvéti misztériumában mutatott meg az emberiségnek.

Az Úr magánkinyilatkoztatása különös lelki védelmet ígért azoknak, akik kilenc egymás után következő hónap első péntekén szentáldozáshoz járulnak, s ezt felajánlják engesztelésül a világ bűneiért. Mivel Jézus Szíve ünnepe legtöbbször júniusra esik (pünkösd utáni harmadik péntek), e hónapot a legszentebb Szív tiszteletének szentelve litániákat szoktunk tartani.

Timár Veronika

Rab Máriához

Bennünk a börtön, de török a zárja
 – térj vissza hozzánk, Rab Mária!
 Lelkünk még görcsös öklünkbe zárva,
 simítsd kezünket simogatásra,
 emeld föl lelkünk szárnyalásra,
 ó szabadíts meg, Rab Mária!

Bennünk volt mindig, bennünk a börtön,

szívünkön múlt csak, hogy onnan ki-
 törjön,
 de csábított és csalt sok cifra bálvány,
 s önnön vak gőgünkbe magunkat zár-
 ván
 rabtartóinkat másokban kerestük,
 pedig a börtön bennünk volt, ben-
 nünk!

Bennünk a börtön s most török a zárja,
 még botladozva s csodára várva,
 lassan eszmélve s utadra lépve
 feléd nyújtózunk, Rab Mária!

Vezess a fényre, hogy Őt elérve
 lehessünk tartóra állított lámpa,

lehessünk fény, vigasz, segítség,
 szeretet, béke és reménység,
 szelíd erő, bizalom, bástya,
 lehessünk áldás, áldás hazánkra,
 s így hozzunk áldást, ó hadd hozzunk
 áldást
 a rab világra!

(2010. április 26.)

Kitekintő

Szentmise Gizelláért

Boldog Gizella tiszteletére egyházmegyei zárandoklatot és szentmisét tartott Veszprémben a veszprémi érsekség május 8-án, melyen megyei és városi előjárók is részt vettek.

Boldog Gizella hidat képez Veszprém és Eger között is – mondta Ternyák Csaba egri érsek a Szentháromság téren egybegyűlt hívőknek. Az egri székesegyházat 1837-ben Boldog Gizella ünnepén május 7-én szentelték fel. Veszprémben és Egerben is egyházünnep van ezen a napon. – Ma már ritkán fordul elő az, hogy valaki kincset talál a föld alatt, ahogy az evangéliumban van. Régen a legbiztosabb rejtékhely ott volt. Agyagházak voltak, amit a tolvajok könnyedén földig romboltak, és a kincsek tulajdonosait gyakran meg is ölték, a kincs pedig megmaradt. De az ember életében más módon is kincstre lelhet. Gizella két kincset is talált, a fér-

jét és a fiát. Általa és benne mi is kincs részesei vagyunk, de ki kell ásnunk a múltból – mondta, majd kiemelte, hogy a nőknek követnie kéne Gizella példáját, hiszen minden sikeres férfi mögött egy nő áll. A szentmise után visszavittek a Gizella-ereklyét a székesegyházba.

Van jövője a vasútnak

Ezt Navracsics Tibor, kijelölt miniszterelnök helyettes mondta a zirci vasútállomáson, a hétvégén, a műemlékvédelmet élvező Cuha-völgyi vasútvonal újabb megmentése és Széchenyi István halála 150. évfordulója alkalmából.

114 éve indult meg a közlekedés ezen a vonalon. Sok kedvezőtlen esemény történt ezalatt, de mindig talpra állt a nemzet. Ez a vasúti vonal 1896-ban a kor színvonalán állt, napjainkban is Európa-szerte érdeklődést válthat ki – utalt a Cuha-völgyi építés kezdeteire és a jelenre Navracsics Tibor.

Hozzátette: Magyarország erős, van jövője. Az elmúlt nyolc évben olyan kormánya volt az országnak, mely nem bízott az ország jövőjében, erejében. Nem hitte, hogy a magyar nemzet nagy tud lenni és nagyot tud alkotni. Az elmúlt nyolc évnek sajátos illusztrációja a Cuha-völgyi vasút ügye – állította.

A kijelölt miniszterelnök helyettes köszönetet mondott a köztársasági elnöknek, aki korábban a helyszínen lobozott a vonalért. Kiemelte a térségben élők szerepét, aki ezt a küzdelmet megvívta. A vonal megmaradása fontos a térségnek, a nemzetnek – fogalmazott. A polgárok Magyarországot nem lehet legyőzni, ha az emberek úgy gondolják, hogy valamit meg akarnak védeni,

akkor meg tudják védeni. Ha kiállnak valamiért és hisznek abban, hogy van jövője az ügynek, akkor lesz is jövője. Azok az erők, amelyek fel akarták számolni ezt a vonalat sok más vasúti vonallal együtt, a mostani választásokon megsemmisültek. Nem mi, hanem az összes választópolgár mondott véleményt, ők gondolták úgy, hogy nem felszámolásokon, hanem fejlesztéseken át vezet az út ahhoz, hogy Magyarország gyarapodó és erős nemzet legyen. A munkám során azért fogok küzdeni, hogy ez a vasút, a térség és hazánk sok szenvedés után fejlődjön – fogalmazott a szónok.

Ottó Péter, Zirc polgármestere köszönetet mondott a civileknek, ugyanis a vonalat háromszor szerették volna megszüntetni folyamatos kormányzati próbálkozással. Méltatta Navracsics Tibor támogatását, mellyel a Veszprém és Zirc között legalább a hévégi menetrend megmaradt. A polgármester kérte a korábbi menetrend visszaállítását: Győr-Zirc-Veszprém közti napi közlekedést, mely jelenleg csak Zirc és Győr között jellemző. A Győr-Zirc-Veszprém vonalon 2008-2009 között mintegy 20-25 százalékos utasszám növekedés történt, Veszprém-Zirc vonalon közel 40 százalék – érvelt a fejlesztés mellett a polgármester.

Czaun János, Veszprém alpolgármestere az ország legszebb vonalának nevezte a Cuha-völgyit. Megmentésében kiemelte a Cuha-völgyi Bakonyvasút Szövetség szerepét. A félelem, a rettegés és az ország rombolása után az építkezésnek kell jönnie – tekintett előre.

Talabér Márta országgyűlési képviselő, megyei alelnök emlékezett gróf

Széchenyi Istvánra, aki 150 éve hunyt el. Méltatta a magyar történelem kiemelkedő személyiségét, munkásságát, különös tekintettel az első magyar vasúti törvényre. A Cuha-völgyi vonal kapcsán kiemelte Bödecs Barnabás és szövetségese-, a civilek, valamint a Zirci Országzászló Alapítvány együttműködését. – Bízom abban, hogy a civilek, az önkormányzatok, az országgyűlési képviselők összefogásával eljön az örömnépe, amikor mindennap használható lesz a vonal – fogalmazott az alelnök.

Danka Lajos, a Máv Zrt. területi

igazgatója szerint minden társadalomban meghatározó a közlekedés, a vasút szerepe. Míg a világ más országaiban fejlődik a vasúti közlekedés, nálunk zuhanórepülésben van. Ausztria 800 millió eurót költött a válság előtt a területre, most újra ennyit. A Cuha-völgyi vonalon olyan technikai megoldások vannak, melyeket nyugat-európai országokban lehet látni. Somodi László, a Máv Strat Zrt. marketing és fejlesztési igazgatója a vasút növekvő népszerűségéről beszélt.

Bödecs Barnabás, a Cuha-völgyi

Bakonyvasút Szövetség elnöke az itteni vasút kapcsán kiemelte a személy-, és teherszállítás, a túrák jelentőségét. Ez a vonal alkalmas a hazai mellékvonali hálózaton belül modellértékű fejlesztésre. A Hajmáskér-Balatonfűzfő közti vonal engedélyezési terve elkészült, ha ez megvalósul, a Győr-Veszprém vonal kijuthat a Balatonhoz.

A beszédek után a megjelentek emléktáblát koszorúztak, szalagot kötöttek az emlékfára, és megtekintették a Baross Gábor Vasútmodellező Klub kiállítását.

Hírek és események

Az imaapostolság szándékai júniusra:

Általános: Hogy minden nemzeti és nemzetközi intézmény arra törekedjék, hogy az emberi életnek megbecsülést biztosítson megfogadásától a természetes befejezéséig.

Missziós: Hogy Ázsia egyházi, amelyek „kisded nyáját” alkotnak a nem keresztény népesek között, tudják átadni az evangéliumot, és örömmel tegyenek tanúságot Krisztushoz való tartozásukról.

Június 6-án tartjuk Krisztus szent testének és vérének az ünnepét, **Úrnapját**. Mivel nálunk a körülmények nem alkalmasak úrnap körmenet tartására, a délelőtti 11 órai szentmise után az Ol-táriszentség litániáját imádkozzuk el.

Június 11. **Jézus szentséges szívének az ünnepe**. Az esti szentmise előtt, 6 órakor, a Jézus szíve litániát énekeljük el.

Június 11-én, Jézus szíve péntekjén, délelőtti 10 órakor Pápán a Nagytemp-

lomban dr. Márfi Gyula érsek atya **pappá szenteli** Rudi Péter diakónust.

Június 13-án délelőtti 9 órakor lesz a **tanév végi hálaadó szentmisénk** és a hittanos bizonyítványok kiosztása. Valamennyi hittanosunkat erre a szentmisére várjuk.

A nyári szünet első hetében, június 21–25-ig **napközis tábor** szervezünk. A résztvevőknek 13-án a hálaadó szentmise után megbeszélést tartunk.

Június 24. **Keresztelő Szent János** születésének az ünnepe (Szent Iván napja).

Június 27. **Szent László** királyunk ünnepe.

Június 29. **Szent Péter és Szent Pál** főapostolok főünnep. Következő vasárnap, július 4-én tartjuk az ún. péterfilérgyűjtést, amellyel a katolikus egyház római központját terhelő kiadásoknak a fedezéséhez járulunk hozzá.

Július 2. Szűz Mária látogatása Erzsébetnél, **Sarlós Boldogasszony** ünnepe.

Július 3-án **Szent Tamás** apostolt ünnepe.

A Kapcsolat Szerviz Közhasznú Egyesület keretében a plébánián **gyermekfoglalkoztató** lesz a 4–5 éves korosztálynak.
Időpont: június 28-tól július 2-ig, 8.30–12-ig.

Imádkozzunk értük...!

...mert a keresztségben újjászülettek: *Besznyák István Áron* május 2-án, *Hegedüs Márton, Hegedüs Adél* május 9-én, *Szaknyéri Csaba* május 15-én, *Fazekas Magdolna Janka* május 15-én, *Marcsik Gergő* május 15-én, *Kovács Balázs* május 22-én, *Cserni Fanni* május 23-án

... mert szentségi házasságot kötöttek: *Miskolczi Norbert és Kulics Márta* május 28-án

...mert az örök hazába költöztek: *Benkő Antal* május 21-én, *Stadler László* május 26-án

Regina Krónika

A Regina Mundi Plébánia ingyenes lapja
Megjelenik 650 példányban

KÖH nyilvántartási szám: 163/0179/2007.

A kiadó neve: Regina Mundi Plébánia

Vezetője: László Dezső atya

A szerkesztőség címe:

8200 Veszprém, Dózsa György út 9.

Telefon: 88/327-609

A szerkesztőség vezetője: Demény Anna

Szerkesztők: Lakóné Adonyi Krisztina,
Kreschka Miklós, Selyem Zoltán

Lapzárta: minden hónap 20-án

Készüljünk a szentmisére!

	Olvasmány	Szentlecke	Evangélium
jún. 13.	2Sám 12,7–10.13	Gal 2,16.19–21	Lk 7,36–8,3
jún. 20.	Zak 12,10–11	Gal 3,26–29	Lk 9,18–24
jún. 27	1Kir 19,16b.19–21	Gal 5,1.13–18	Lk 9,51–62
júl. 4.	Iz 66,10–14c	Gal 6,14–18	Lk 10,1–12.17–20